Інтернету роблять процес навчання цікавим і мотивованим. Крім матеріалу країнознавчого характеру кожний розділ містить цікаві відодані з історії й розвитку різних видів спорту, біографії знаменитих особистостей зі світу спорту, які є представниками перерахованих вище країн, що сприяє підвищенню професійної орієнтації майбутніх фахівців в області фізичного виховання та спорту.

Уважаємо, визначення прихильників лингвосоціокультурного методу не перебільшує сили й значення мови в сучасному світі. На їхню думку, мова - «потужне суспільне знаряддя, яке формує людський потік в етнос, що утворює нації через збереження й передачу культури, традицій, суспільної самосвідомості даного мовного комплексу. При цьому підході до мови міжкультурна комунікація - насамперед «адекватне взаєморозуміння двох співрозмовників або людей, які обмінюються інформацією, що належать до різних національних культур». Тоді їх мова стає «знаком приналежності її носіїв до певного соціуму». Щоб навчити студентську молодь інтерактивному іншомовному спілкуванню в області обраної спеціальності в рамках програмного матеріалу, необхідно спиратися на сучасні технології навчання. При цьому моральні фактори, духовний розвиток студентів повинен пронизувати весь навчальний процес, щоб спрямувати їх творчі сили на створення, а не на руйнування.

Досягненню мети допомагають сучасні технології навчання, які наполегливо й швидко посідають провідне місце в навчально-виховному процесі вищої школи й користуються великою і, можна сказати заслуженою, популярністю у викладачів іноземної мови.

Список використаних джерел

1.America. Навчальний посібник з країнознавства. / Під ред.О.М.Константинової. – Тернопіль: Вид-во Карп'юка. 2000. – 162 с. 2.Кармен Д., Хрипун В. USA. A Collection of Readings. Навчально-методичний посібник для студентів. Кіровоград. КДПУ. 2004. 3.Хрипун В.С. The World of Britain: History and Culture. Посібник для студентів ВНЗ. – Кіровоград: КДПУ. 2004. 4.Сысоев П.В. Языковое поликультурное образование в XXI веке. 2009. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/yazykovoe-polikulturnoe-obrazovanie-v-xxi.

Л. М. Бардіна, В. Л. Шепелюк

УДОСКОНАЛЕННЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВИХ ДИСЦИПЛІН ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У статті розглядаються питання вдосконалення й більш повної реалізації в навчальному процесі міжпредметних зв'язків при вивченні іноземними студентами природничо-наукових дисциплін. У педагогічній літературі широко використовується класифікація міжпредметних зв'язків на рівні знань, так звані інформаційні зв'язки. При розгляді цих зв'язків виходять із того, що елементами кожної науки є факти, поняття, теорії. Відповідно до цього серед інформаційних зв'язків виділяються: фактичні, понятійні, теоретичні. Крім того, міжпредметні зв'язки можуть діяти протягом різних проміжків часу, так звані хронологічні міжпредметні зв'язки, які підрозділяються на попередні, наявні та перспективні.

На цих засадах варто провести дослідження міжпредметних зв'язків курсу біології за програмою для підготовки у вищі навчальні заклади з урахуванням особливостей навчального процесу на підготовчому факультеті. У статті конкретизовані мета й завдання навчання іноземних студентів у трьох аспектах (предметно-змістовному, мовному, світоглядному), враховані особливості системи навчання на підготовчому факультеті. Тому аналіз міжпредметних зв'язків доцільно провести на рівні знань у трьох аспектах: знання основного навчального матеріалу (понять, теорій),

знання елементів наукового світогляду, знання мови предмета (лексика, граматичні конструкції, властиві науковому стилю мови).

Процес установлення міжпредметних зв'язків полягає не тільки в тому, що один навчальний предмет використовує інформацію, отриману в іншому, але й у тому, що при цьому у студентів формуються загальні синтезовані поняття на підставі єдиної термінології і її єдиного трактування. Для послідовної реалізації міжпредметних зв'язків важлива чітка взаємодія між викладанням різних природничо-наукових дисциплін.

Подібний взаємозв'язок і взаємодоповнення при викладанні природничо-наукових дисциплін сприяють поглибленню й розширенню понять, формуванню міжпредметних асоціацій. Разом з тим такий взаємозв'язок попереджає явище розщеплення понять, яке може виникнути у свідомості студентів у випадку різного трактування тих самих понять в окремих дисциплінах.

Вивчення мови спеціальних дисциплін, оволодіння науковим стилем мови на цьому етапі припускає цілеспрямоване періодичне повторення в різних дисциплінах загальновживаної, загальнонаукової лексики, граматичних конструкцій, властивих науковому стилю мови.

Зокрема, особливу увагу потрібно приділяти єдиним поняттям, притаманним різним природничо-науковим дисциплінам.

Неприпустиме ототожнення функціональних і причинно-наслідкових співвідношень. Існує цілий ряд інших понять, які використовуються й формуються у різних природничо-наукових дисциплінах. Ці поняття утворюють природню базу для реалізації інформаційних (понятійних) зв'язків.

Для забезпечення правильного функціонування інформаційних зв'язків їх взаємодія здійснюється з урахуванням психологічних закономірностей процесу засвоєння понять, тобто формування понять здійснюється на підставі розподілу поетапних завдань у кожному предметі (знайомство з поняттям, розширення й поглиблення знань, систематизація й узагальнення). Аналіз інформаційних зв'язків показує, що їх функції змінюються залежно від того, у якому курсі дані поняття починають формуватися, тобто в одному випадку вони мають випереджальний, в іншому – супутній характер. Для конкретизації сказаного розглянемо функції міжпредметних зв'язків на прикладі розкриття фундаментального наукового поняття – закон. Закон є загальним, суттєво необхідним зв'язком між явищами природи, або властивостями об'єктів природи. На початковому етапі розкриття цього поняття на рівні знайомства на заняттях розкриваються його основні ознаки. Закон виражає загальний зв'язок між явищами, або властивостями об'єктів природи.

При наступному навчанні оволодіння мовою предмета йде паралельно у всіх дисциплінах, тобто міжпредметні зв'язки в цьому випадку в основному мають супутній характер. Слід зазначити, що міжпредметні зв'язки на цих етапах повинні розвиватися й удосконалюватися, їхні способи реалізації не повинні обмежуватися тільки повторенням у різних курсах мовної інформації. Етапи їх реалізації повинні бути адекватні цілям навчання українській мові як іноземній за програмою ВНЗ. Проблема міжпредметних зв'язків у мовному аспекті повинна досліджуватися комплексно зусиллями викладачів української мови й природничо-наукових дисциплін.

Список використаних джерел

1.Жогіна І.В.Українська мова для студентів-іноземців: науковий стиль мовлення. - К.: КНЕУ, 2010. – 72 с. 2.Кащеева А.В. Современные подходы к обучению письму на иностранном языке / А. В. Кащеева // Социальноэкономические явления и процессы. – 2013. – №6 (052). – С.191–194. 3.Ройтберг Н. В. Формування лексичних навичок студентів-іноземців – когнітивний аспект / Н.В.Ройтберг // Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки. - 2013. - Вип. 23. - С. 79-86.